

VRIJE UNIVERSITEIT

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2017/21/752

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te [plaatsnaam], gericht tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Vrije Universiteit, verweerster, om appellante niet toe te staan om in verband met haar dyslexie een laptop van de VU te gebruiken tijdens tentamens.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 4 april 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 9 maart 2017. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Op 10 april 2017 zijn verzuimen hersteld. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 10 april 2017 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. In deze zitting is voorgesteld dat appellante bij het instituut dat haar dyslexieverklaring heeft opgesteld, zal vragen een aanvullende verklaring op te stellen waaruit blijkt of er een relatie is tussen het slechte handschrift van appellante en haar dyslexie. Verweerster meldt dit op 26 april 2017 aan het College van Beroep.

Appellante verstrekt de gevraagde aanvulling aan verweerster op 9 mei 2017. De aanvullende verklaring geeft verweerster geen aanleiding het bestreden besluit te herzien. Verweerster laat op 18 mei 2017 aan appellante weten dat de aanvullende verklaring niet tot een ander besluit aanleiding geeft. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 21 augustus 2017.

Appellante is ter zitting in persoon verschenen, samen met haar gemachtigde mr. R. Verspaandonk, advocaat. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. mr. J. Struiksma als voorzitter van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft te kampen met dyslexie en heeft om die reden verweerster verzocht gebruik te mogen maken van voorzieningen die de VU ter beschikking kan stellen. Verweerster heeft besloten appellante verlenging van de tentamentijd met 30 minuten toe te staan, gedurende de hele opleiding van appellante. Appellante heeft tevens verzocht om bij het afleggen van tentamens gebruik te mogen maken van een computer, omdat zij moeite heeft haar eigen handschrift te lezen. Appellante heeft dit tweede verzoek

nader onderbouwd door het overleggen van een aanvullende deskundigenverklaring, waarin is vermeld dat het gebruik van een laptop of computer met tekstverwerker en spellingscontrole bij schrijfpoddrachten wordt aanbevolen. Dit verzoek is door verweerster afgewezen.

Appellante stelt dat uit het bestreden besluit geen individuele beoordeling van het verzoek blijkt. Volstaan is met een generieke afwijzing.

Appellante is voorts van mening dat niet verweerster, maar de studieadviseur of studentendecaan moet oordelen over een verzoek als het onderhavige.

Verweerster heeft appellante de mogelijkheid geboden de tentamentijd met 30 minuten te verlengen. Zij weigert appellante echter toe te staan gebruik te maken van een computer of laptop tijdens tentamens, omdat een dergelijke voorziening bij dyslexie niet wordt toegekend, tenzij daarvoor (een andere) aanleiding is.

Uit de aanvullende verklaring van het dyslexie-instituut waartoe appellante zich had gewend, blijkt dat mensen met dyslexie in het algemeen moeite hebben om spellingsfouten in hun eigen werk te herkennen. Juist om die reden staat verweerster verlenging van de tentamentijd toe, maar niet het gebruik van een computer met spellingscontrole.

Uit de aanvullende verklaring blijkt naar het oordeel van verweerster onvoldoende dat er een directe relatie is tussen het slechte handschrift van appellante en haar dyslexie. Verweerster ziet daarom geen reden het bestreden besluit te wijzigen.

III. Standpunten van partijen

In het schikkingsgesprek heeft appellante een verband gelegd tussen haar dyslexie en haar slechte handschrift. Appellante geeft te kennen dat zij haar eigen handschrift niet terug kan lezen. Verweerster heeft daarom appellante verzocht een nadere verklaring van de deskundige te overleggen, waaruit het verband tussen dyslexie en haar slechte handschrift blijkt.

Zou het appellante worden toegestaan een laptop tijdens de tentamens te gebruiken, dan verwacht verweerster een stortvloed aan aanvragen. Vele studenten hebben immers te kampen met een slecht handschrift. Appellante verschilt hierover van mening. Voor toekenning is immers een onderbouwing nodig die blijkt uit een deskundigenverklaring. De meeste studenten zullen deze niet kunnen overhandigen. Appellante stelt verder dat verweerster niet heeft onderzocht of het toekennen van een laptop een onevenredige belasting voor de VU zou betekenen.

Appellante heeft haar bacheloropleiding aan de Erasmus Universiteit gevolgd. Daar is haar op grond van de deskundigenverklaring wel een laptop (of computer) toegewezen voor tentamens. Appellante wijst er voorts op dat de vraag of het handschrift van appellante door haarzelf kan worden gelezen, door verweerster niet is getoetst, bijvoorbeeld door het inschakelen van een studentendecaan.

In de verklaring van de deskundige die dyslexie bij appellante heeft vastgesteld, is als een van de mogelijkheden om dyslectici te ondersteunen het gebruik van een laptop aanbevolen. Verweerster vat dat op als een standaardformulering die bovendien niet verder wordt onderbouwd. Appellante wil de laptop gebruiken om spellingsfouten en grammaticale fouten te vermijden. Dyslectici worden bij de beoordeling van tentamens echter niet afgerekend op dergelijke fouten, zo zet verweerster uiteen.

Niet eerder is door een student met dyslexie verzocht om het gebruik van een laptop. Volstaan wordt met verlenging van de tentamentijd met 30 minuten. Door aan appellante het gebruik van een laptop toe te staan, zou zij bevoordeeld worden ten opzichte van andere dyslectische studenten.

Verweerster wijst erop dat een slecht handschrift bij studenten veelvuldig voorkomt. Zou aan allen door de VU een laptop in bruikleen gegeven moeten worden bij het afleggen van tentamens, dan ontstaat er een beheersprobleem. Studenten kan niet worden toegestaan eigen computers te gebruiken, omdat daarmee een internetverbinding mogelijk is. Ook zou er sprake kunnen zijn van software die niet gebruikt mag worden tijdens het tentamen.

IV. Overwegingen van het College

Studenten met een beperking, waaronder ook dyslexie wordt begrepen, kunnen gebruikmaken van aanvullende voorzieningen, zolang deze niet leiden tot een onevenredige belasting voor de organisatie. De

kaders voor het toekennen van de voorzieningen zijn neergelegd in hoofdstuk 4.2 (e) van het Studentenstatuut, maar ook in de facultaire bepalingen van de Onderwijs- en Examenregeling (artikel 5.2). Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de deskundigenverklaring die appellante heeft overgelegd, op haar situatie is toegesneden. De aanbeveling om gebruik van een laptop toe te staan, vat het College dan ook niet op als een standaardaanbeveling, maar als een aanbeveling die specifiek voor appellante is bedoeld. In de verklaring is onder meer sprake van ondersteuning van appellante door haar een laptop ter beschikking te stellen bij het afleggen van tentamens. Appellante heeft verweerster op grond van deze verklaring verzocht van deze voorziening gebruik te mogen maken. Het is het College niet gebleken dat verweerster is nagegaan of het beschikbaar stellen van een laptop aan appellante leidt tot een onevenredige belasting voor de VU. Het College oordeelt derhalve dat het weigeren om appellante toe te staan een laptop van de VU te gebruiken tijdens tentamens, onvoldoende is onderbouwd.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellante, en wel binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak met inachtneming van de overwegingen van het College.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 4 september 2017 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, mevrouw I. Messoussi, prof. dr. H.A. Verhoef, de heer M. ter Velde, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.